

- 4 Mariino rodinné album
- 6 Pozvánka Hejamy
- 7 Termíny na rok 2023/24
- 8 ZMT 5. 10. upoutávka
- 9 Pozvánka: Chodovská pouť
- 10 Světové dny mládeže v Lisabonu
- 16 Napsali jste nám: Nechtěné těhotenství
- 18 Tábory KSK a Sněhové vločky

10

Vyjít vstříc

Taky máte dojem nebo vás vyučili, že když po vás někdo něco chce, že musíte vždy vyjít vstříc?

Znáte to ze školy, tu totální hloupost. Kdy ten, kdo provedl lumpárnu, říká: „Ale on mi to řekl.“ Jinými slovy: On to po mně chtěl, tak jsem mu vyhověl. Takhle jedná i Diabolos – vyjdi mi vstříc, zhřeš – a já ti dám pokoj. (Hřích jako pojistka na Papinově hrnci, která upustí tlak, ale život, ono „vařivo“, života přišlo vniveč.) Tak tomu říkáme totální nesmysl.

Evangelium na jedné straně vyzývá k totální lásce, ale na druhou stranu k totální opatrnosti.

Římanům 12:9: *Láska nechť je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, Iněte k dobrému. 10 Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úctě dávejte přednost jeden druhému.*

Matouš 10:16: *Hle, já vás posílám jako ovce mezi vlky; buďte tedy obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice.*

Římanům 13:9: *Vždyť přikázání `nezcizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nepožádáš' a kterákoli jiná jsou shrnuta v tomto slovu: `Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.*

V tuto chvíli přichází na přetřes moudrost Duha či moudrost života. Evangelium nechce pasivního úzkostného člověka, ale člověka plného aktivity a zběhlého v rozhodování se pro dobro, které je co nejvíce obecným dobrem, tedy neublíží nikomu a slouží životu a rozmnožuje lásku. Ano, Evangelium chce velmi aktivního milovníka v tom nejcistším slova smyslu. Že je to nemožné?

Omyl, je to možné, ale člověk se k tomu vlastně musí prožít. Mohl bych říci i probít, skrze poznání totální lásky v Bohu = „poznání Boha“ a skrze svoje pokání, v němž jsem nahlédl hloubku své chyby a byl zdravě „totální“ v obrácení srdce.

Marek 12:30 Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své mysli a z celé své síly!³³ A milovati jej z celého srdce, z celého rozumu i z celé síly a milovat bližního jako sám sebe je víc, než přinášet Bohu oběti a dary.“

Ano, jedno bez druhého není dosažitelné.

Vyjít vstříc druhému není tedy vyžadovatelná povinnost, natož když vyžadují bez pokání vstřícnost poté, co jsem učinil něco špatného. TO JE LUMPÁRNA!. Natož když na druhého pak útočím, že je k tomu kvůli Evangeliiu či svému stavu přeci povinen. NE a NE!

Vstřícnost je možná na základě toho, že žádám skutečnost, která je lásky hodná a není ublížením či násilným omezením jiného či nemilosrdenstvím vůči jiným.

Kolikrát jsme slyšeli: „Jsi křesťan, tak bys na mne měl být hodný a dát mi „prachy na chlast“ a vyjít mi vstříc.“ Přitom ten člověk udělal zlou věc, kterou nenahlédl, anebo by dál ubližoval sobě či jiným.

A ještě jeden dovětek. Jak často využíváme, výslovně či skrytě žádost o vstřícnost (prominutí povinnosti) ve věcech, které jsou vlastně součástí našich třeba stavovských povinností? A navíc je pak někdo musí udělat za nás.

P. Michael

↓↑ O Františkánské spiritualitě s J. Sadílkem

↑ Chodovské posvícení, ↓ Modrobílá neděle

Zastavme se a vnímejme sami sebe

Mili přátelé a čtenáři Fchodovin,
nevím proč, ale jednou ještě v létě, mě při snídani napadlo, abych si tu snídani více vychutnávala. Abych ji jedla pomalu a vnímala každé sousto. I pak ten nápoj, kterým jsem ji zapíjela, také pila pomalu. Pak se mi připomněla myšlenka, kterou jsem určitě někde už slyšela, abych tu snídani a pak i další jídla jedla tak, jako by to mělo být poslední jídlo, které tady na světě jím. Nebo třeba jedině, které ten den budu mít. Pak se mi připomněly miliony hladovějících dětí a navázala jsem tedy svou vděčností, že se mám tak dobře a jídla mám nadbytek.

Mám ale ve zvyku si u jídla číst nebo poslouchat svou oblíbenou rozhlasovou stanici. To jsem udě-

lala druhý den a ejhle, už jsem to jídla nejedla tak „obřadně“, už to bylo najednou jiné. Nelenila jsem a jiné činnosti přerušila.

Chtěla bych být více vnímavá na to, co dělám, a nemusí to být zrovna požívání jídla. Kéž nám Pán dává tu milost a vše, co děláme, děláme v přítomném okamžiku s plným vědomím a vlastně i důstojností. Třeba je to to poslední, co děláme. Třeba ten člověk, se kterým mluvím, je posledním nebo já pro něho posledním, se kterým on mluví. Kéž se za to, co zrovna děláme, nemusíme stydět.

Myslím si, že když se takto skoro zastavíme a začneme vnímat sami sebe, že naše chování bude dobré. Kéž nám tuto milost vyprosí v měsíci svatého růžence sama Panna Maria.

Požehnané dny přeje **Katka**

MARIINO RODINNÉ ALBUM

Jak často si vzpomenu na situaci, která se odehrála v závěru Ježíšova pozemského života! Zvláště intenzivně na tyto momenty vzpomínám, když беру do ruky růženc. – U Ježíšova kříže stály jeho matka a sestra jeho matky, Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš spatřil matku a vedle ní učedníka, kterého miloval, řekl matce: „Ženo, hle, tvůj syn!“ Potom řekl tomu učedníkovi: „Hle, tvá matka!“ V tu hodinu ji onen učedník přijal k sobě. (Jan 19,25 – 27)

Jak statečné ženy to byly, když šly s Ježíšem až na Kalvárii. Stejně tak jediný apoštol Jan. Ten, který přijímá k sobě Ježíšovu maminku. A tady si hluboce uvědomuji, že i my lidé dnešní doby máme přijmout do svého života maminku Syna Božího. A růženec je tou krásnou příležitostí uvědomit si život Ježíše Krista.

Co je to vůbec růženec? Růženec je rozjímání o dvaceti zásadních okamžicích Ježíšova života, které prožívá také jeho maminka. Můžeme klidně konstatovat: je to skvělé rodinné album jejich života. Střídá se v něm radost s utrpením a končí toto album nádherným oslňujícím světlem: Vzkříšením. Růženec je především modlitba rozjímavá,

zasahující do našeho nitra. Je to modlitba Kristologická, která směřuje ke Kristu, který je ve středu růžence, a tedy i ve středu rozjímání. Jde o události ze života Ježíše Krista. Šňůra růžence a její zrnka jsou k tomu, aby nás vedly.

A jak vůbec vznikl růženec? Křesťané, zvláště poustevníci a řeholníci se hodně modlili žalmy. Protože ale někteří bratři neuměli číst, vyvinul se časem zvyk modlit se místo 150 žalmů 150 krát

Otčenáš a Zdravas. A prokládalo se to velebením Nejsvětější Trojice zvoláním: Sláva Otci. Tajemství se do růžence dostala v 15. století v kartuziánském klášteře v Trevíru na Mosele. Zásahu na tom má jistý Dominik, který měl potíže s udržením pozornosti při modlitbě, a tehdy přišel s nápadem ke každému

Zdravas za jméno Ježíš připojit nějakou myšlenku z Ježíšova života.

Sestavil tady 50 dovětků, kterými obsáhl celý Ježíšův život od Zvěstování až po jeho druhý příchod. Bylo to v adventu roku 1409. Tak vznikla růžencová tajemství. Po tridentském koncilu v 16. století papež sv. Pius V. ustanovil 15 klasických růžencových tajemství, z nichž se každé desetkrát opakuje. Přidal také závěrečnou prosbu k mod-

„I my lidé dnešní doby máme přijmout do svého života maminku Syna Božího.“

litbě Zdrávas Maria, která se do té doby nemodlila, – Svatá, Matko Boží, pro za nás hříšné, nyní i v hodinu smrti naší. Amen.

Sv. Jan Pavel II. přidal v mariánském roce 2002 ještě pět tajemství světla, aby se rozjímalo i o veřejném působení Ježíše Krista. A kde se vůbec může růženec modlit? Je jistě nádherné, že všude, v kostele, doma, v čekárně u lékaře, v nemocnici, v tramvaji, v metru... Prostě všude. Člověk se může modlit třeba jen jeden desátek, podle svých možností. Důležité je otevřít to rodinné album Panny Marie a uvažovat o velkých okamžicích jejího života!

Je rozumné, zvláště u lidí, kteří k růženci nemají žádný vztah, nikdy to nezkusili, začít se modlit tuto krásnou modlitbu. Začít pomalu a s trpělivostí, žádné násilí. Postupně si oblíbít tuto modlitbu, objevit její nádheru, vždyť nám přibližuje život Ježíše Krista. Modlitba je setkání, rozhovor člověka s nebeským Otcem za vedení Ducha svatého. Je to dar, přijetí Bohem, spočívání v Bohu. Modlitbou se vytváří a roste důvěra, oddanost a láska k Bohu.

Často slyším, že někteří lidé nevědí, jak se modlit růženec, jak postupovat na té šňůrce s korálky. A tak chci uvést schéma růžence: růženec začíná vyznáním víry: Věřím v Boha. Následuje Otčenáš, pak třikrát Zdrávas Maria; po jménu Ježíš se postupně vkládají slova – v kterého věříme, – v kterého doufáme a – kterého milujeme. Následuje Sláva Otcí. Jednotlivé desátky se skládají z modlitby Páně, deseti Zdrávasů a nakonec chvalozpěvu Sláva Otcí. Po každém desátku se přidává prosba: Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují.

K těm jednotlivým desátkům chci dodat: po jménu Ježíš, při modlitbě Zdrávas Maria vkládáme růžencová tajemství:

I. Tajemství radostná

- 1) kterého si z Ducha svatého počala;
- 2) s kterým jsi Alžbětu navštívila;
- 3) kterého jsi v Betlémě porodila;

- 4) kterého jsi v chrámě obětovala;
- 5) kterého jsi v chrámě našla.

II. Tajemství světla

- 1) který byl pokřtěn v řece Jordánu;
- 2) který zjevil v Káně svou božskou moc;
- 3) který hlásal Boží království a vyzýval k pokání;
- 4) který na hoře Proměnění zjevil svou slávu;
- 5) který ustanovil Eucharistii.

III. Bolestná tajemství

- 1) který se pro nás krví potil;
- 2) který byl pro nás bičován;
- 3) který byl pro nás trním korunován;
- 4) který pro nás nesl těžký kříž;
- 5) který byl pro nás ukřižován.

IV tajemství slavná

- 1) který z mrtvých vstal;
- 2) který na nebe vstoupil;
- 3) který Ducha svatého seslal;
- 4) který tě, Panno, do nebe vzal;
- 5) který tě v nebi korunoval.

Sv. Jan Pavel II. doporučuje následující volbu tajemství:

Pondělí a sobota tajemství radostná, úterý a pátek bolestná, středa a neděle slavná, čtvrtek světla. Na závěr celého růžence zazní modlitba „Zdrávas Královno“ a vlastní modlitba „Oroduj za nás, Královno posvátného růžence, aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních. Modleme se: Bože, Tvůj jednorozený Syn nám svým životem, smrtí a zmrtvýchvstáním získal věčnou spásu. Dej nám, prosíme, když v posvátném růženci blahoslavené Panny Marie o těchto tajemstvích rozjímáme, ať také podle nich žijeme a dosáhneme toho, co slibují. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Přeji nám všem užitečný a prospěšný čas při modlitbě růžence, při jakékoliv modlitbě, která vyjde z našeho nitra, z naší mysli, z našeho srdce.

Váš jáhen Pavel Urban

HEJAMY: POZVÁNÍ

Základy hebrejského jazyka a myšlení

V úterý na faře u sv. Františka od 20:15 hod. (mimo poslední úterý v měsíci):

tříčtvrtěhodinový studijně diskuzní klub... pro zájemce o poznávání základů hebrejského jazyka a myšlení (ve zkratce: He-Ja-My);

...začneme zvládnutím hebrejské abecedy, trochou živého i biblického jazyka a snahou o vhled do myšlení hebrejštině vlastního...

V tomto školním roce se ve farnosti objevila novinka nazvaná He-Ja-My. Co si pod tím můžeme představit? A jak k jejímu zrodu došlo? Co nabízí?

Nejedná se přímo o jazykový kurz, ani o filozofická studia... Jde spíš o ochutnání obojího. Setkalo se zde více podnětů, otázek i zkušeností. Jedna konvertitka se kdysi nechala oslovit Bohem skrze Boží slovo, Bibli, a to do té míry, že jí toužila studovat, i když už měla vystudovaného něco jiného a musela se už také sama žít. Podařilo se jí dokonce získat na rok stipendium a odcestovat do Jeruzaléma, kde to skutečně nebyl odpočinkový rok. Později se do Izraele ještě na další čtyři roky mohla vrátit a starat se tu o poutníky. Když pak přišla zpátky do Čech, nebylo tak jednoduché se zde opět , zaškatulkovat', a tak postupně oprášovala různé disciplíny, které se kdy naučila, a na některé jiné naopak padal prach. Člověk bohužel není mocen udržovat aktivní vše, co se kdy naučil a poznal. A tak se pomalu zasouvala i hebrejšтина. – Až během covidového domácího vězení přišlo pozvání na on-line vstup do výuky na jednom moravském nižším gymnáziu, tématem byla Svatá země a žáci velmi zvědaví. Asi týden po tomto on-line vstupu se ozval vyučující, který ji do hodiny

pozval, zda by byla ochotná jednu z tamějších žaček učit hebrejsky. Toto tehdy čtrnáctileté nadšené děvče jí tak pomohlo se k hebrejštině vrátit... S radostí už spolu hodný čas hebrejštinu dělají...

Další podnět vzešel od manžela jedné z pravidelných účastnic, přicházejících na úterní večery s Bibli v ruce na faře u sv. Františka: chtěl by se učit hebrejsky. – V úterý večer se nás schází více těch, kdo společně čtou Bibli a snaží se porozumět, jak k nám skrze ni mluví Hospodin. – Bylo by hezké podělit se i zde s těmi, kdo by měli chuť na něco málo hebrejštiny, a přitom nabídnout něco i těm, kdo nemají kapacitu studovat nový jazyk, ale při četbě Bible by jim bylo milé nahlédnout více do hebrejského způsobu myšlení.

Shrňme tedy podněty: studium hebrejštiny biblické i živé, zkušenosti z Izraele, realie Svaté země, gymnazistka nadšená pro hebrejštinu, další člověk, který žádá o výuku jazyka, užitečnost nahlédnutí do hebrejského myšlení při četbě Bible, radost ze společného scházení a pronikání do souvislostí...

Vychází z toho studijně-diskuzní klub těch, kteří se chtějí hebrejštinou duchovně obohatit, kteří si chtějí klást otázky a společně na ně hledat odpovědi, a to spíše než nějaký svižný jazykový kurz. I tak věřím, že budeme schopni za čas hebrejsky nějakou větu říci, trochu číst a se slovníkem se trochu zorientovat v textu. První, o co se nyní pokoušíme, je naučit se napsat své jméno...

Na nové zájemce se těšíme od začátku října.

Pojem He-Ja-My se pokusila vysvětlit

Pavla Edita Herciková

TERMÍNY NA ROK 2023–2024

Datum Akce

- 7.10. Farní den / 10.00 Mše svatá, sv. František
- 13.–15.10. Duchovní obnova pro ženy na Svaté Hoře u Příbrami
- 21.10. DOBRODEN
- 2.11. 17.00 Dušičková pobožnost na hřbitově / 18.00 mše u sv. Františka
- 1.12. Výroba adventních věnců, případně den předem odpoledne
- 2.12. Adventní jarmark
- 5.12. Mikulášská v KCMT
- 9.12. DOBRODEN
- 13.12. Zpovědní den pro děti – KCMT
- 19.12. Zpovědní den pro farnost – sv. František
- 23.12. Výprava pro Betlémské světlo

leden Tříkrálová sbírka

- 6.1. tříkrálový koncert pro CHARITU
- 19.1. Farní ples
- 2.2. MASOPUST
- 3.–10.2. Jarní prázdniny Prahy 1–5
- 10.2. Den nemocných
- 14.2. Popeleční středa
- 9.3. DOBRODEN
- 13.3. Zpovědní den pro děti – KCMT
- 20.3. Zpovědní den pro farnost – KCMT
- 27.4. Pěší pouť na Svatou horu
- 11.5. Zpověď před 1. sv. přijímáním
- 11.5. DOBRODEN
- 12.5. 11.00 První sv. přijímání
- 18.5. Svatodušní vigilie
- 19.5. 15.00 Pouť u kapličky sv. Jana na Hájích (16. 5. svátek sv. Jana)
- 26.5. Výročí posvěcení KCMT (26. 5. 2007) / 10.00 mše svatá
- 7.6. NOC KOSTELŮ
- 12.6 Zpovědní den pro děti, zakončení katechetického roku

Adventní duchovní obnova 2023 – úterý u sv. Františka

Postní duchovní obnova 2024 – středa v KCMT

Kaplaní ve vězení vracejí odsouzeným důstojnost

ZMT 5. 10. : s Pavlem Zvolánkem

Zastavení u Matky Terezy s Pavlem Zvolánkem, předsedou Vězeňské duchovenské péče v ČR, se koná 5. října v 19 hodin v KCMT.

1. Jak jste se k vězeňskému kaplanování dostal a jak důležitá je dnes tato služba pro vás osobně?

Poprvé jsem byl ve věznici jako dobrovolník se skupinou křesťanské mládeže hned po revoluci v roce 1990.

V té době jsem byl kazatelem na Jablonecku a seznámil jsem se s tehdejšími novými řediteli rýnovické věznice Bohuslavem Baudyšem. Patřil mezi ty tzv. osvícené ředitele, protože už v té době považoval duchovní péči ve věznicích za důležitou, což bylo tehdy ojedinělé. Kaplanem jsem se spolu s první desítkou kaplanů v ČR stal o pár let později, a to v roce 1998.

V současné době působí u nás 60 kaplanů ze 13 církví a já tuto práci, spíše bych řekl službu, považuji za velice užitečnou. Vězňové mají v kaplanovi člověka, který jim navzdory jejich selhání vrací důstojnost a hodnotu, kterou před Bohem mají.

2. O co usiluje VDP ČR a má teď momentálně nějaké hlavní priority?

VDP pomáhá ve věznicích již 30 let, v současné době ve 35 věznicích v ČR. Dobrovolníci a kaplaní doprovázejí odsouzené a obviněné na jejich životní cestě ve vězení, ale v poslední době také po jejich propuštění. Získali jsme pro ně například startovací byt v Praze, kde jim pomáháme s úspěšným návratem do společnosti. Naše služba tak nekončí jejich odchodem z vězení, což je asi oproti dřívějšímu novému. Snažíme se věnovat také zaměstnancům Vězeňské služby ČR. Jejich práce je velice těžká a zodpovědná a i oni jsou vděční za trochu pozornosti a ocenění z naší strany.

3. Co je to postpenitenciární péče a jak na ní spolupracujete se státem?

Je to právě ta následná péče o propuštěné. Pro nás nový rozměr služby, neméně náročný. Spolupracujeme na ní s neziskovými organizacemi a církvemi. VDP například získala na postpenitenciární péči grant z Norských fondů.

Projekt se jmenuje „Podané ruce mentora“ a pomáhá lidem po propuštění se začleněním zpět do společnosti za pomoci tzv. mentorů. Se státem se v této oblasti spíše míváme.

Rozhovor připravila **Tereza Zavadilová**

**B. Th.
Pavel
Zvolánek**

Pavel Zvolánek je vězeňským kaplanem již více než 7 let. Vystudoval však nejprve vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze. Od roku 1998 je kaplanem a kazatelem církve adventistů sedmého dne a od konce roku 2020 také předsedou Vězeňské duchovenské péče a zástupce hlavního kaplana VDP.

Ta sdružuje desítky dobrovolníků a kaplanů ze třinácti církví, kteří se starají o duchovní život v českých věznicích.

Od roku 2015 vykonává na částečný úvazek kaplanskou službu ve věznici Valdice, jedné z největších věznic v ČR, kde se setkává nejen s vězni, ale také zaměstnanci věznice.

PŘÍPRAVA NA MANŽELSTVÍ

Chtěli byste více poznat sami sebe i svého partnera? Hledáte nové impulsy pro rozvoj vašeho vztahu? Chcete se inspirovat názory vrstevníků? Pokud ano, pak vás zveme...

Cyklus je určen všem, kteří plánují svatbu na jaře 2024 či později nebo termín svatby ještě nemají.

O čem?

Budeme se zamýšlet nad těmito tématy:

- obsah manželského slibu
- pohled církve na manželství
- psychologie muže a ženy, konflikty
- osobní zralost, vztah k Bohu
- intimní život, děti
- materiální stránka rodiny
- rodiče, přátelé, zaměstnání...

Není důležité, jestli jste z naší farnosti nebo odjinud, hlavní je, že vám záleží na vašem vztahu. S přihlášením neváhejte, na jaře bývají kurzy plné.

Jak a kdy?

V malém společenství se budeme setkávat cca 2x měsíčně (podzim 2023 – jaro 2024). Konkrétní termíny si domluvíme podle možností účastníků. Proto prosíme, ozvěte se co nejdříve.

Kontakt a bližší informace:

priprava.na.manzelstvi@seznam.cz
731400261, 272929001

Těší se na vás **Jana a Honza Zindulkovi**

CHODOVSKÁ POUŤ 7. 10.

Pozvánka na farní den u sv. Františka

10.00 mše svatá
(kostel sv. Františka)

Následuje program a setkání na farní zahradě. Hry pro malé i velké. Tvoření. Oheň, buřty, kytara.

16.00 Větrná pohádka – teátr Pavla Šmída.

Uvítáme pomoc s přípravou i během dne. Příprava stanů, zahrady, občerstvení, vaření kávy, příprava soutěží... Pomocníci se mohou hlásit u P. Dominika.

LISABON 2023 – SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE

Letní měsíce přinesly jistě mnoho různých zážitků a čtyři mladí muži z naší farnosti, David, Vojta, Petr a Vilém, se rozhodli nám vyprávět o svém jedinečném setkání.

Před setkáním

Kolik ti je let?

Vilém 17, Petr 27, Vojta 19 a David 17.

Pokolikáté jsi na podobné akci?

Vilém a David poprvé, Petr a Vojta podruhé (prvně na Celostátním setkání mládeže – CSM – v Hradci Králové v roce 2022).

Proč ses rozhodl/a jet?

Vilém: Světové dny jsou v Evropě, což je v rámci globálního měřítka víceméně za rohem. Řekl jsem si, že by mohlo být zajímavé a přínosné prožít univerzalitu/katoličnost církve, na což je toto setkání vhodná příležitost. Zároveň se nám ve třídě (Arcibiskupské gymnázium) vykristalizovala poměrně pěkná skupinka lidí, co chtěli jet.

Petr: Moc mě CSM zaujalo, proto jsem se rozhodl, že bych jel na Světové setkání mládeže do Lisabonu. Chtěl jsem zkusit, jak takové setkání probíhá, co je hlavní náplní, jaká je místní kultura s místními lidmi a jací jsou poutníci z jiných zemí.

Vojta: Výzva pro mě spočívala v novém prostředí mimo Česko s novými lidmi, poznat další mladé křesťany z jiných zemí, kulturu v Portugalsku a možnost vypnout a odpojit se od čehokoli problémového v Česku.

David: Zaujala mě nabídka účastnit se Světových dnů mládeže v Lisabonu, když tuto možnost přinesl Michael během ohlášek.

Přijíždíš s očekáváním, s obavami? Jakými? Na co/koho se nejvíc těšíš?

Vilém: Moje hlavní očekávání je, že se potkám s lidmi pocházejícími z jiného prostředí než já, kteří mají hluboký duchovní život a mají co říct. Moje obava je, že se tam s nimi nepotkám a SDM bude „jen“ masová akce.

Petr: Obav bylo ze začátku celkem dost. První – co si s sebou vzít, aby se vše vešlo do kufru a batohu. Radili nám, abychom si toho nebrali příliš. V Portugalsku je teplo, takže stačí minimální a základní množství oblečení, jen potřebné věci, které se využijí. Co mě překvapilo, tak radili minimálně 3 powerbanky na nabití mobilu, protože většinu věcí se snažili hnát přes aplikaci a mapy. Nejlepší zkušenosti z CSM jsem měl z českého programu. Věděl jsem, že na SDM (Světových dnech mládeže) bude také český program. Na CSM hrály dobré kapely a jejich písničky jsem si pouštěl v průběhu roku. Také tam měli velmi zábavný program s poučnými přednáškami. Proto jsem se těšil i na SDM. Také jsem se těšil na pouť s kluky z této farnosti (Davidem a Vojtou), s kterými jsme procházeli lisabonskými ulicemi a prodírali se davy lidí.

Vojta: Myslím, že o krásné zážitky nebude nouze. Co se týče přeplněného Lisabonu, myslím, že to bude velká legrace.

David: Hodně informací je ještě před příjezdem nejasných, takže třeba přesně nevíme, kde budeme spát, jak se budeme stravovat... Nejvíc jsem asi zvědavý na to, jak to bude všechno probíhat, na český program.

Po setkání

Naplnila se tvá očekávání? V čem ano a v čem ne?

Vilém: Naplnila se v tom, že jsem opravdu mluvil s nějakými zajímavými lidmi, se kterými bych se v Čechách nepotkal. Zároveň je nutno podotknout, že masové prostředí Světových Dnů má svoje specifika. Vzhledem k rozměru celé akce je velice malá šance, že by se člověk znovu potkal s někým, s kým si předtím povídal – veškerá setkání jsou tedy víceméně jednorázová. Výhoda tohoto je, že člověk se opravdu může potkat s mnoha lidmi, zároveň to ale vylučuje opakovaný kontakt, který je, troufám si říct, pro určitou hloubku vztahu nezbytný.

Petr: Očekávání se myslím naplnilo více, než jsem si představoval. Nejde porovnat CSM a SDM. CSM bylo více jako doma, český program byl dopoledne i odpoledne, trávili jsme většinu času na jednom místě společně – na travnaté pláni před pódiem a člověk by se tam nedokázal

ztratit. Oproti tomu na SDM bylo 1,5 miliónu lidí z celého světa, 3700 lidí z Česka. Člověk by se dokázal ztratit v davu a špatně se hledal s přáteli. Český program byl každé dopoledne a většínou odpoledne následovalo setkání s papežem, na kterém se sešla masa lidí, z níž se pomalu nešlo dostat pryč.

Jedno z hlavních pozitiv byla volnost. Když se člověk necítil mezi hromadou lidstva, mohl si odpočinout na jiném místě v hluku města, v parku, obchodních centrech nebo třeba i mimo město v klidu, například u moře.

Český program byl velmi zajímavý. I zde se mi velmi líbil, včetně zpěvu kapel. Překvapení bylo, že se konal ve venkovním prostředí zastřešeného basketbalového hřiště, kam se vešla většina mládeže. Kdo se nevešel, byly připravené reproduktory vedle hřiště a zbytek mládeže seděl na trávě.

Vojta: Má očekávání byla různá. Věděl jsem, že to bude krásný zážitek v setkání milionu lidí z celého světa. S tím ale je také mnoho problémů. Doprava tu zažívá opravdu krušné doby.

David: Myslím si, že ano, český program byl dost zajímavý a také se mi líbilo, kolik různých akcí po celém Lisabonu bylo pro poutníky připraveno, včetně koncertů nebo promítání filmů.

Byly tvé obavy před akcí oprávněné? Co/kdo ti je pomohl překonat?

Vilém: Obavy z masovosti byly oprávněné, ale ve výsledku to stálo za to.

Petr: Informace byly dost nejasné a obavy se odehrály na letišti hned při příletu do Lisabonu, kde jsme hledali stánek. Když jsme stánek našli, předali nám informace o aplikaci, jízdenku na místní MHD, QR kód na stravenky do restaurací. Nedokázali jsme se v aplikaci hned zorientovat a některé funkce nefungovaly, jak měly. Nakonec vše dobře dopadlo a včas jsme se vše dozvěděli.

Vojta: Obavy samozřejmě též již zmíněné byly. Vyrovnat se s tím dá nevnímáním. Dobré je již automaticky očekávat, že se všude bude čekat.

David: Informace byly pořád dost nejasné, a i po příletu do Lisabonu jsme nemohli najít stánek s registrací, nakonec jsme se ale všechno potřebné včas dozvěděli.

Co si odvážíš domů za zkušenosti a podněty?

Vilém: Ač bych neřekl, že pro mě Světové Dny byly nějakou zásadní událostí, tak je nutno říct, že to byla zkušenost zajímavá v tom, že člověk viděl opravdu velké množství lidí, kteří vedou duchovní život a tato oblast života jim není lhostejná, což je povzbuzující, protože to člověku poněkud dodá

jistotu, že ve svém vlastním usilování o duchovní život není úplně blázen.

Petr: Zkušenosti jsem získal například z litaní letadlem, kterým jsem letěl nyní po dlouhé době asi poctvrté. Naučil jsem se chodit přes bezpečnostní kontrolu, bránu, přes aplikaci společnosti, kterou jsme letěli, a plno dalších věcí. Z Lisabonu jsme si odvezli plno fotek, zelený batůžek SDM s růžencem, lahvi, červeným tričkem a plno zážitky.

Vojta: Zkušenost z akce obrovských rozměrů, poznání Lisabonu a jeho okolí, jeho strasti, ale i krásné chvíle a zážitky z akcí SDM.

David: Určitě zkušenost z plánování cesty, orientace v neznámém místě (jak se dostat z bodu A do bodu B), spolupráce (já jsem pomáhal s check-inem, kontrolami, Petr zjišťoval, co se bude během dne dít, jaký bude program, a Vojta nám hledal spojení MHD).

Bylo toto setkání pro tebe náročné – fyzicky, finančně?

Vilém: Fyzicky setkání určitě náročné nebylo. Museli jsme třeba sice spát v tělocvičně s dalšími 450 lidmi, ale mně to moc nevadilo. Finančně jsem měl štěstí, neboť mě podpořilo jak arcibiskupství a farnost, tak rodiče. SDM jsem dostal jako dárek k osmnáctinám. Pokud bylo něco trochu náročného, tak to byla koordinace naší poutnické skupinky, protože jsme každý chtěli dělat něco úplně jiného.

Petr: Setkání bylo celkem náročné. Byli jsme často na cestách po městě Lisabonem a museli přemýšlet, jak se kam dostaneme a kam zrovna bychom potřebovali. Bylo zde také v jeden den 39 °C, kdy jsme byli rádi ve stínu. Měli jsme také méně spánku, ale i tak to bylo velké dobrodružství.

Vojta: Náročné bylo jistě fyzicky. Velká vedra a slunce, do toho dlouhé čekání, málo spánku, ale akce určitě nelituji.

David: I když bylo toto setkání fyzicky docela náročné, hlavně kvůli tomu, že jsme museli hodně

cestovat a neměli dostatek spánku, zároveň to ale bylo hodně velké dobrodružství.

Když se tě tvůj dobrý kamarád/ka zeptá, jaké to bylo a jestli má jet příště taky, co řekneš?

Vilém: Doporučil bych mu zvážit jeho/její temperament. Pokud mu nevyhovují velké akce nebo má problém s navazováním hovoru s cizími lidmi, tak asi nemá moc smysl na takový druh akce jezdit. Jinak bych to ale doporučil.

Hodně se to odvíjí od jednotlivce. Pro některé byly hromadné (až 1,5 milionu lidí) akce s papežem ohromně inspirující.

Já osobně jsem to tak nevnímal, ale zase jsem si našel na setkání svoje, co mi za to stálo, tudíž důvody, proč na SDM někdo jede, se mohou dost lišit, a to naprosto legitimně.

Petr: Kamarádovi bych pouť určitě doporučil. Každý si na setkání najde něco jiného. Člověk se zde může zamyslet nad sebou, prožije atmosféru v davu mládeže, která je zde většinou ze stejného důvodu – aby si prohloubili víru v Boha a setkali se s papežem.

Vojta: Určitě je akce krásná věc. Utužuje vztahy, tvoří nové. Rád mu ale připomenu svou zkušenost s takto velkou akcí a také to, že do Soulu je to kousek dál.

David: Určitě, je to skvělá možnost potkat mnoho lidí z různých koutů světa, mít čas na zamyšlení a prohloubení víry.

Chceš něco vzkázat organizátorům?

Vilém: Díky moc za vše. Až na aplikaci to bylo prakticky bezchybné. Nasazení jak portugalských, tak českých dobrovolníků bylo obdivuhodné.

Petr: Chtěl bych všem moc poděkovat za naplánování a velkou přípravu něčeho takového. Muselo to dát obrovskou práci něco takového připravit.

David: Mockrát díky organizátorům. Nedokážu si ani představit, jak náročné muselo být akci tak velkých rozměrů plánovat, a myslím si, že až na pár drobností to všechno bylo skvělé!

Podělíš se s námi o nejsilnější zážitek?

Vilém: Silných zážitků bylo více, tak se mohu o některé z nich podělit. Hned první den ráno jsme šli do kláštera jeronymitů (památka UNESCO), kde jsme poslouchali různá svědectví křesťanského života. Mluvila tam i jedna francouzská dominikánka, jejíž vyprávění bylo velice poutavé a hluboké. Rozhodně se nesestávalo z nějakých prázdných floskulí, ale za jejími slovy byla evidentně žitá zkušenost života s Bohem.

Další zajímavou událostí bylo národní setkání poutníků ze Spojených států, kam jsem se vetřel, protože jsem zjistil, že tam bude mluvit americký biskup a velice vzdělaná osoba Robert Barron, kterého na YouTube sleduji již prakticky 5 let a poměrně mě ovlivnil. Jeho promluva byla pochopitelně naprosto vynikající, ale potom následoval eucharistický průvod a adorace – pro kontext nutno dodat, že celá sešlost byla ve velkém parku a bylo tam mnoho tisíc lidí. Z počátku jsem měl obavu, jestli něco takového může vůbec fungovat, ale nakonec to bylo velice pěkné a něco takového jsem předtím ještě nezažil.

Přínosné byly i rozhovory, které jsem vedl např. s jáhnem z Dominikánské republiky, Austrálanem, který se zrovna nacházel na životní křižovatce, či jezuitským profesorem filosofie. Zároveň

jsem se na SDM potkal i s řadou Čechů, které jsem předtím neznal, za což jsem také vděčný.

Petr: Asi můj jeden z nejsilnějších zážitků bylo procpávat se v protisměru i ve směru davu lidí, který nebral konce, když jsme se snažili dostat z předních míst směrem pryč. Můj další zážitek, na který nezapomenu, bylo spaní pod širákem na karimatkách o sobotní vigílii v parku Tejo a zde spala hlava na hlavě vedle sebe. A když chtěl někdo v noci si odskočit na WC, bylo těžké se dostat na místo z prostředka, kde jsme zrovna spali. Bohužel někdo občas schytl šlápnutí na nohu, ruku nebo na jiné části těla.

Vojta: Krásná úvodní mše a celozpívající park a náměstí. Mnoho pěkných spontánních zpěvů účastníků na ulicích a v kostelech.

David: Pro mě byl asi nejsilnější zážitek, když kolem nás projížděl papež v papamobilu a byl od nás jenom 2 metry. Byl to velmi dojemný okamžik.

Davide, Vojto, Petře, Viléme – díky za váš čas i ochotu podělit se o své prožitky. Přejeme vám, aby ve vás zůstaly a vydaly své plody.

Blanka

Vším jsem byl rád Sváteční krátké počtení

Ba, nač bych osudu snad svému lál,
že zahrával si mnou zde jako míčem,
že hned mě hladil, hned mě šlehal bičem,
že ze mne ledacos už udělal
od skromné otázky až hrdé ku odvěti,
že padl jsem a vstal zas nastokrát –
já ledačím už byl v tom božím světě
a čím jsem byl, tím jsem byl rád.
Mne osud do kolébky tvrdé dal,
pak na kazajku záplatu mi přišil,
pláč trpký novým jenom pláčem tišil
a jenom zkrátka mne vždy spořádal.
Však kolem pýcha, pýcha – ach ta krutě hněte!
Já začal jsem do panských synků prát –
ba ledačím jsem byl v tom božím světě
a čím jsem byl, tím jsem byl rád.
Když tedy byl jsem, co tak sluje muž,

hned pěkné dívky – přírody jak zvykem –
mne učinily svým zahradníkem
a luzně prály: služ nám, muži, služ;
nadšeně pěstuj, co tak mile na nás kvete,
kvést věčně chce a přece musí zrát –
já ledačím jsem byl v tom božím světě
a čím jsem byl, tím jsem byl rád...
Mně řekl osud: Českým pěvcem buď,
pěj jen, co sluší nešťastnému lidu,
stesk zoufalý a žhavou jeho bídu
tvá píseň lásky trpkostí svou rmuť,
buď kruté zímno v nejparnější lidstva létě,
tvůj lid má hojit, tobě srdce drát –
já ledačím jsem byl v tom božím světě
a čím jsem byl, tím jsem byl rád.

Autor **Jan Neruda** (1834 – 1891),
vybral **Ch. Tvrzník**

Prázdninové páteční setkávání

Letos jsme se rozhodli, že páteční dopolední setkávání nebudeme o prázdninách přerušovat, protože senioři nemají prázdniny.

Bylo to správné rozhodnutí, neboť se nás scházelo 15-18, tedy víc než normálně během školního roku. Bohoslužbu slova mohl sloužit jáhen P. Urban, dokonce jednou jsme měli mši svatou s P. Dominikem. Poté jsme vždy poseděli u přinesených dobrot a povídali si. Díky tomu

jsme tak celé prázdniny mohli jednou týdně prožívat velmi příjemné, přátelské a pozeňnané dopoledne.

Rozhodla jsem se vám všem tuto krátkou informaci předat prostřednictvím Fchodovin proto, abyste i vy, kteří jste ještě mezi nás nezavítali, našli odvahu a přišli a strávili pěkné páteční dopoledne v příjemném křesťanském prostředí.

Hana Kočí

Návštěva Čakovic

V úterý odpoledne 5. 9. 2023 se vydali ti, kteří chodí na páteční dopolední setkávání, ale i někteří další, na návštěvu do Čakovic.

Scházeli jsme se postupně v naplánovaném spoji autobusu 136, nakonec nás bylo 14. Cesta byla dlouhá, využili jsme ji ke vzájemnému povídání a seznamování. U čakovického kostela sv. Remigia nás čekal P. František Čech, který pro nás i místní farníky sloužil mši svatou. Po ní jsme

se odebrali do farní zahrady. Bylo krásné letní odpoledne. Místní senioři nám připravili na zahradě posezení a báječné pohoštění. Na zahradě nám čas příjemně utíkal, bavili jsme se dobře s P. Františkem i ostatními. Při loučení jsme si slíbili, že vzájemné návštěvy budou pokračovat, pozvali jsme čakovické okolo Vánoc zase k nám do KCMT.

Jiřina Švejďová

NECHTĚNÉ TĚHOTENSTVÍ

Ženy v prehistorické době rodily jedno dítě za druhým, ale z nich se jen malá část dožila dospělosti. V moderní době je dětská úmrtnost radikálně potlačena, ale rozmnožovací pud se od prehistorických dob nezměnil. V rozvojových zemích tak dochází k extrémně rychlému nárůstu populace, a to nad možností přírodních zdrojů, zejména v subsaharské Africe. Důsledkem je bída a hlad. Proto usiluje Světová zdravotnická organizace (WHO) a Organizace pro výživu a zemědělství (FAO) o snížení porodnosti v těchto zemích (Evropa by naopak potřebovala porodnost zvýšit; např. ve Španělsku stovka žen porodí za život jen 119 dětí, zatímco stovka Afričank cca 400). K omezení porodnosti se nejvíce používá antikoncepce a bohužel také interrupce, tedy zabití počatého dítěte v mateřském lůně.

Interrupce je v celé Evropě legální, a je dokonce považována za pokrok! Je politováníhodné, že naše civilizace, která obohatila svět úžasným rozvojem vědeckého poznání, fantastickými úspěchy techniky, jedinečnou kulturou, rovností a svobodou občanů i vládou práva, tak právo na život počatého dítěte zavrhl a v zájmu domnělého práva ženy rozhodovat o svém těle. Argumentuje se nesmyslně tím, že není-li embryo schopno samostatného života mimo tělo matky, tak je vlastně jeho součástí. Avšak ani novorozenci nejsou schopni samostatného života a stejně jako plod nemají rozvinutou lidskou osobnost. To je také můžeme zabíjet?

Zrůdnost umělých potratů byla názorně dokumentována krátkometrážním snímkem *Němý výkřik*, který vytvořil bývalý šéf americké potratové kliniky Bernard Nathanson. V ČR je na DVD dostup-

ný film *October Baby* s poselstvím o jedinečnosti každého života a síle odpuštění. Je inspirovaný skutečným osudem Gianni Jessen, která přežila umělý potrat. Tento film je za uměleckou hodnotu chválen dokonce od zavilých odpůrců hnutí Pro život. Příslušné DVD lze objednat např. prostřednictvím <https://www.elogos.cz/october-baby/>. Je doplněn i českými titulky; ve slovenské verzi byl dabován.

Četnost potratů bohudíky klesá, a to podle odborníků díky antikoncepci a zodpovědné sexuální výchově. V České republice se už od rozdělení ČSR počet legálních potratů snižoval, a to meziročně o 1500, takže podle posledního údaje ÚZIS jich bylo v roce 2022 provedeno už jen 16,4 tisíce. V rozvojových zemích se navíc podle Světové zdravotnické organizace (WHO) snížila vlivem používání antikoncepce úmrtnost matek, údajně o 40 %!

Antikoncepčních metod zabraňujících nežádoucímu otěhotnění existuje celá řada. Optimální metodou je samozřejmě periodická abstinence respektovaná encyklikou *Humanae vitae*. Metodami podle ní nedovolenými, ale ze zdravotního hlediska neškodnými, jsou kondomy a coitus interruptus. Metodami vyžadujícími lékařský zákrok jsou např. implantáty, nitroděložní tělíska a samozřejmě sterilizace, která je navíc prakticky nevratná, zejména u žen.

Zásahem do organismu ženy je i používání perorální hormonální antikoncepce (tabletek). Ta vyřadí přirozený menstruační cyklus. Zhruba 10 % užívajících žen pak potřebuje ještě následnou lékařskou péči, někdy i chirurgickou. U třetiny žen se při používání hormonální antikoncepce vysky-

tuji deprese, nejvíce u adolescentních dívek. Pokud antikoncepční pilulky užívají obézní kuřačky, vystavují se dost velkému riziku trombózy, někdy s následkem cévní mozkové příhody. Pokud se tato vyskytne v mladším věku, jde téměř výhradně o uživatelku hormonální antikoncepce. S rostoucím užíváním hormonální antikoncepce koreluje zvyšující se výskyt karcinomu prsu. Pokud se pro zplodění dítěte rozhodnou ženy užívající hormonální antikoncepci, a tu proto vysadí, tak se jim dost často otěhotnět nedaří.

Hormonální antikoncepce může mít navíc i potratový účinek. Má sice jen zabránit dozrání vajíčka a jeho uvolnění z vaječniku, ale současně omezuje růst děložní sliznice, v níž by se vajíčko mělo uhnídit. To je však někdy přece jen oplodněno. Pak se kvůli nepřipravené sliznici uhníždění nepodaří a zárodek zahyne. V tom případě jde o raný potrat.

O raný potrat může jít i v případě tzv. nouzové antikoncepce (tzv. pilulky „po“). Mechanismus jejího působení spočívá v oddálení ovulace natolik, aby spermie mezitím ztratily oplodňovací schopnost (ta vydrží obvykle 2 dny, ojediněle až 5 dní, vajíčko jen 1 den). Pokud však bylo vajíčko přece jen oplodněno, nemůže se v děložní sliznici uhnídit kvůli jejím histologickým a biochemickým změnám, způsobených touto antikoncepcí, a tedy zahyne.

Antikoncepční pilulky pronikly na trh v 60. letech minulého století za tzv. sexuální revoluce. V České republice se jejich používání rozšířilo masově (v roce 2007 se ČR v tom dostala na pochybné první místo ve světě; pilulku užívalo 52 % fertilních žen, konkrétně 1217 664).

V době „sexuální revoluce“ probíhal zcela nezávisle 2. Vatikánský koncil (1962-1965) a ten nastolil mj. i otázku antikoncepce. Tu však papež Pavel VI. vyňal z působnosti koncilu a inicioval vytvoření příslušné pontifikální komise složené z členů kléru, teologů i laických odborníků. Ta většinou hlasů doporučila papeži, aby používání antikoncepce povolil, zejména kvůli snížení množství potratů.

Pavel VI. to však neakceptoval. Spíše jen zmír-

nil formulaci encykliky Casti Connubii, v níž papež Pius XI. prohlásil 31. 12. 1930 úmyslné bránění početi za těžký hřích (odst. 53 až 56). Pavel VI. v encyklice Humanae vitae (1968) považoval za nepřijatelný zejména zásah hormonální antikoncepcí do organismu ženy. Obával se také nárůstu manželské nevěry a všeobecného úpadku mravnosti. O nedovolenosti antikoncepce však nerozhodl ex cathedra, ale naopak s otevřeností k možným změnám.

Encyklika Humanae vitae vzbudila po vydání značný odpor, a to i kněží, teologů a řady biskupů. Konzervativci upozorňovali na to, že jí chybí hlubší teologické zdůvodnění a nedostatečné rozlišení závažnosti potratu a antikoncepce. Liberálové ji prohlásili za nerespektující vědecké poznatky a za pastoračně nerealistickou, neboť doporučovaná metoda neplodných dní je akceptována jen sporadicky. Např. podle sexuologů Weisse a Zvěřiny tuto metodu v ČR používala v roce 2008 jen 2 % párů (vesměs praktikujících katolíků, byť ne všech).

Ukazuje se, že ideál je jedna věc a reálný život je věc druhá. Sám **Pavel VI. povolil jeptiškám v Kongu antikoncepci, protože bývaly znásilňovány vojáky. Benedikt XVI. akceptoval používání kondomů jako zábrany šíření AIDS. Obdobně se vyjádřil i papež František v případě šíření viru Zika**, který může počatým dětem způsobit těžkou vývojovou poruchu, tzv. mikrocefalii.

U příležitosti 50. výročí zveřejnění encykliky Humanae vitae se papež František rozhodl ustavit komisi, která se má zabývat novou interpretací této encykliky. Nemělo by jít o popření dřívější nauky, ale o její autentický vývoj. Toho se týká i Františkova exhortace Amoris laetitia o lásce v rodině. V jejím odstavci 36 je mj. uvedeno: Prezentovali jsme příliš abstraktní a téměř uměle zbudovaný teologický ideál vzdálený konkrétní situaci a skutečným možnostem rodin. Tato vypjatá idealizace, zejména pokud jsme nevzbudili důvěru v milost, nevedla k tomu, aby se manželství stalo více přítavným a touženým.

KSK Donést prsten do Mordoru! Letní tábor KSK 2023

Letošními dvěma týdny v manětinském lese nás provázela Frodo se svými přáteli. Nesli jsme prsten až do dalekého Mordoru.

Cestou nás provázelo sluníčko, občerstvily nás volky od Pavlínky, Kuby a Ríši, večer jsme spočinuli u ohně a noci nás provázely stovky hvězd.

Stavili jsme se v Manětíně, Potvorově, někteří

v Petrohradě a v Kralovicích. Cesta byla dlouhá. Druhá polovina byla ještě ztížena stovkami a tisíci kapek, které kapaly až do našeho cíle. Ale šli jsme dál, sušili jsme, kde se dalo, strávili jsme společné chvíle pod střechem a vyhlíželi jsme slunce a teplý vzduch. V momentě příchodu do Mordoru nás dešť a smutné počasí opustily a my jsme mohli zakončit naše putování hozením prstenu do hory osudu.

KSK

KSK Letní dobrodružství: Vodácký tábor KSK na řece Otavě

Zdravíme všechny vodáky i nevodáky z řeky Otavy!

Letos, stejně jako již každý rok, jsme se s vodáckým táborem vydali na další z tuzemských řek, tentokrát na jihu Čech. Vydatný déšť v první polovině týdne vedoucí ani svěšené děti neodradil, naopak

nás odměnil bohatým vodáckým zážitkem na zvýšené hladině jinak poklidné řeky. Dobrodružnou část týdne velmi rychle vystřídala odpočinková, slunečná část, takže došlo i na výlet, hry, písničky u táboráku i na strašidelnou bojovku. Vodáčtí

začátečníci ztratili strach z vody a pokročili ve svých dovednostech ještě více pokročili. Věříme,

že letos si náš vodácký tábor všichni užili a už se nemůžeme dočkat dalšího roku!

Terka Třeštková

**Z kroniky Sněhové vločky:
Radostný tábor v říši Narnie**

Jako celý oddíl jsme se i letos vydaly na dva týdny tábořit k Manětínu. Tentokrát jsme se ocitly v Narnii a čekal nás nelehký úkol - najít ztraceného prince Rilliana a zachránit království. I přes upršené počasí jsme to nakonec společný-

mi silami dokázaly a odnesly si spoustu krásných zážitků. Celý tábor jsme zpívaly, běhaly po lese, radovaly ze společného času a už se moc těšíme na další rok!

Sněhová vločka

Dětské okénko

Svátek sv. Františka

Milé děti,

v říjnu slavíme svátek patrona naší farnosti, sv. Františka z Assisi. O něm je také známo, že měl velice blízko ke zvířátkům a k přírodě vůbec. Když slavíme svátek, určitě nás potěší, když nás navštíví naši kamarádi, vidíte? Na našem obrázku

za Františkem přišla zvířátka. Nenosi boty jako my, tak v měkké půdě zůstaly jejich stopy. Dovedete zvířátka pojmenovat a přiřadit jim jejich stopy? Obrázek pak můžete celý pěkně vymalovat.

Příště se na vás těší

Martina Hlaváčová a Blanka

Ahoj holky a kluci,

v evangeliu v říjnu uslyšíme o tom, že co je císařovo, patří císaři, a co je Božího, patří Bohu. Dnes už těch císařů moc nemáme, tak se to zdá být jednoduché. Nebo je to trochu ještě jinak?

Císařem jsou tu míněny naše povinnosti, které máme vůči světu a lidem kolem nás. Chodíme do školy, píšeme úkoly, učíme se slovíčka a určitě pomáháme i doma – s nádobím? Košem, myčkou? Úklidem pokojíčku? Věřím, že

ano – a je to moc dobře. Co tedy patří Bohu? Víte, každý z nás dostal od Boha různé dary, talenty, nadání. Někomu to lépe počítá a jinému lépe kreslí.

Ale jeden dar jsme dostali všichni stejný a je jen na nás, co s ním uděláme. Jakou část z něj věnujeme Bohu a jakou sami sobě, televizi, počítačovým hrám, mobilu atd. Co je to za dar?

Těším se příště!

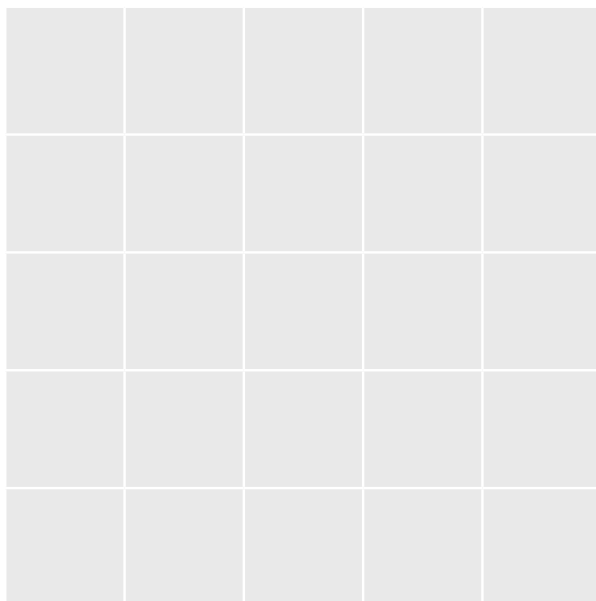
Blanka

LEGENDA:

1. Mezi 1. a 2. čtením se při mši zpívají -----.
2. Kdo odsoudil Ježíše k smrti?
3. Kdo napřed křesťany pronásledoval a pak se stal horlivým apoštolem?
4. Pán Ježíš uzdravil každou -----.

5. Jak se jmenuje svátost, kterou se stáváme Božími dětmi?

(Tajenku si přečtete v úhlopříčce z levého horního rohu do pravého dolního.)

Setkání

- Pravidelná **setkání Život z víry** pokračují od října zajímavým tématem Ježíš v Písmu svatém. Srdečně zve jáhen Pavel Urban.
- Setkávání **Spolu s Bibli v ruce** se konají v úterý (kromě 31.10., kdy jsou chvály) od 19 hod. na faře – čteme Písmo, diskutujeme o něm, společně odkrýváme význam biblických textů a noříme se do modlitby. Zve Pavla Edita Herciková.
- Na **Základy hebrejského jazyka a myšlení** s Pavlou Editou Hercikovou zveme každé úterý (kromě 31. 10., kdy jsou chvály) od 20.15 na faru.
- Setkání **společenství Hnutí fokoláre** – v pondělí 2. 10. v 19.15 v KCMT. Slovo života na říjen: „*Dávejte tedy to, co je císařovo, císaři, a co je Božího, Bohu.*“ (Mt 22,21) Jana a Viktor Friedovi, tel. 731625 949.
- Na **pravidelná páteční dopolední setkávání** semůžete těšit každý pátek v 9 hod v kapli KCMT. Čeká nás bohoslužba slova se sv. přijímáním, poté možnost společného posezení s kávou a občerstvením ve foyer. Srdečně zveme ty, kteří mají dopoledne volno nebo jsou sami, přijďte potkat nové lidi a podělit se o své radosti i starosti. Jana a Viktor Friedovi.
- **Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské dovolené** se koná *ve středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V říjnu se sejdem 4., 11., 18. a 25. 10.* Setkání je určeno matkám i jejich dětem, které jsou vítány. Společně trávíme čas v modlitbě i ve hře. Srdečně zve Lýdia Murínová tel.: 730 825 301

Knížní obchůdek

MODLITBA, KTERÁ MNĚ ZMĚNILA ŽIVOT,

Jim Manney, nakladatelství PORTÁL

Examen je modlitba, kterou rozvinul sv. Ignác z Loyoly, aby přivedl člověka k neustálému vědomí Boží přítomnosti. To, co dělá tuto modlitbu tak

silnou, je její schopnost rozptýlit falešnou představu, že Bůh je někde „tam nahoře“, odtržený od našich každodenních úkolů a starostí. Místo toho nás examen zve ke vztahu s Bohem, který si přeje být osobně přítomný v konkrétních životech nás všech. S touto knihou úzce souvisí další, kde můžete najít konkrétní EXAMENY, a existuje i úžasná aplikace, kterou si můžete stáhnout do mobilu. Buď v češtině, nebo v anglickém originále.

Františkánskej živel aneb Jak žít z Boha a dávat lidem, P. Šebestián Pavel Smrčina v rozhovoru s Ondřejem Havlíčkem, nakladatelství CESTA

Chvilí recesista a chvilí kontemplativní kněz, potom zase manažer a jindy prostý poutník. Je to prostě živel. Františkánskej živel!

Šebestián Pavel Smrčina vzpomíná v knižním rozhovoru na své dětství a dospívání, zkušenosti z vojny i studii teologie, ale také na kněžská působišť. Odkrývá své úspěchy v práci s lidmi na okraji společnosti nebo při vedení velkých farností, ale také vlastní chyby, z nichž některé vedly málem k jeho vyloučení z řádu.

Životní příběh Šebestiána Smrčiny je v knížce prokládán přirozeně navazujícími úvahami o Bohu, víře, životě, vztazích nebo církvi. Provokativní otázky novináře Ondřeje Havlíčka vedou Smrčinu k detailnímu vysvětlování myšlenek, názorů a přesnému formulování představy o křesťanském postoji ve světě, kde „život je Dostojevskej“, ale „Bůh je jednodušejší“.

Apoštolát modlitby

Úmysl papeže: Za církev na synodě

Modleme se, aby církev na všech úrovních přetvořila svůj životní styl nasloucháním a rozhovorem a nechala se vést Duchem Svatým na periferie světa.

Národní úmysl: Za řeholníky a řeholnice

Modleme se za ty, kdo se zcela zasvětili Bohu, aby žili ve svých komunitách v pokoji a vzájemné lásce.

 FCHODOVINY, zpravodaj ŘK farnosti
Praha – Chodov, 2023 / ročník 22

Redakce: Blanka Pitřincová, Katka Friedová
(rozhovory), Jakub Šilhavý (grafika), Anna
Procházková a spol. (foto) | Za obsah odpovídá:
P. Michael Špilar | Náklady na výtisk 16 Kč |
Archiv čísel: kcmt.cz/fchodoviny

Uzávěrka čísla 15. dne předchozího měsíce.

Příspěvky zasílejte na fchodoviny@kcmt.cz.

Možnosti spojení

Kancelář KCMT – Háje

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

Farní kancelář Chodov

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě.)

Bankovní spojení:

Banka Creditas **104782676/2250**

Komerční banka **19-9362170227/0100**

P. Michael Špilar (farář)

P. Dominik Frič (farní vikář)

Farní kancelář (fara – Na Sádce)

Karina Juráková (ředitelka KCMT)

Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT

Pavel Urban (trvalý jáhen)

Ladislav Staněk (trvalý jáhen)

Václav Šebek (správce)

Matouš Okrouhlý (předseda KSK Praha)

Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)

Petr Fried (pracovník KCMT)

Charita – Eva Černá (ředitelka)

Charita – pečovatelská služba

Café Terezie Otevírací doba

- pondělí 15.30–21.30
- středa 15.30–20.00
- neděle 10.00–13.00

A dále v době kulturních programů v KCMT.

Aktuální pořad bohoslužeb

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	-	-
Úterý	18.00	-
Středa	-	18.00
Čtvrtek	-	6.45
Pátek	18.00	9.00*
Sobota	8.00	-
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

* *Bohoslužba slova se sv. přijímáním*

Bohoslužby v DS Donovalská a K Milíčovu jsou
v současné době přístupné pouze pro klienty.
Jedna nedělení bohoslužba je přenášena na farním
kanále [youtube.com/kcmtpraha](https://www.youtube.com/kcmtpraha).

272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
776 614 411	farnivikar@kcmt.cz
272 934 261	farar@kcmt.cz
731 625 970	reditelka@kcmt.cz
242 485 826	-
272 911 264	-
724 112 799	stanek@kcmt.cz
242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
-	info@kskpraha.org
733 770 847	asistentka@kcmt.cz
-	kustod@kcmt.cz
737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

ŘÍJEN

v naší farnosti

Datum	Čas	Akce
1. 10.	14.30	Jazzový koncert ke Dni seniorů „Pocta Glennu Millerovi“ (vstupenky k zakoupení na místě)
5. 10.	19.00	ZMT s Pavlem Zvolánkem na téma vězeňské duchovní služby v rozhovoru s Tomášem Mančalem, více info uvnitř čísla. (KCMT)
7. 10.		Farní den. Chodovská pouť.
	10.00	Mše svatá (kostel sv. Františka), následuje program a setkání na farní zahradě. Hry pro malé i velké. Tvoření. Oheň, buřty, kytara.
	16.00	Větrná pohádka – teátr Pavla Šmída.
13. 10. –15. 10.		Duchovní obnova pro ženy na Svaté Hoře (více info na webu)
15. 10.	15.00 –18.00	Odpolední tanečnírna s kapelou Hvězdný prach (KCMT)
19. 10.	19.00	Na uměním života – 2. setkání: „Jak pracovat s negativními emocemi a k čemu jsou dobré?“ Přednáší psychoterapeut, supervizor a kouč Mgr. Vlastimil Marušák (KCMT)
21. 10.	8.30 –12.00	DOBRODEN (Oba kostely) Příležitost opravit a zkrášlit, na co není normálně čas
22. 10.	17.00	Koncert kapely Let's Go (americké spirituály) Doporučené vstupné 120 Kč (KCMT)
2. 11.	17.00 18.00	Dušičková pobožnost na chodovském hřbitově Mše svatá v kostele sv. Františka

Výstava o historii kostela na Chodově a Komunitního centra na Hájích. (KCMT)

Pravidelný program:

- **Kurzy keramiky pro děti a dospělé:** Přihlašte se na www.keramista.cz nebo přes joth@seznam.cz, 737 926 633. Začínáme v říjnu.
- **Bohoslužba slova (nejen) pro seniory** každý pá od 9.00. Následuje posezení u kávy. (KCMT)
- **Křesťanské cvičení** pod vedením Mgr. Jiřího Kubeše. Informace na 606 452 402.
- **Cvičení pro seniory.** Středa 9.15–10.15 a 10.30–11.30, vede Radka Pospíchalová, cena 1 hodiny s permanentkou je 100 Kč.
- **Výuka tance pro dospělé,** taneční škola Astra, od 2. 10.

Cena 1 výtisku 16 Kč.